

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Frankofurti, 1625

Thema LVII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

NOTA. Extatvberior huius Thematis tractatio tradita in funere illustri D. Joannis Baronis in *Sprinzenstein*/r. An. 1504. 21. Feb. typis excusa.

F I N I S.

THEMA LVII.

1. Cor. 15. à v. 51. ad 54.

Ecce mysterium dico vobis. Non omnes quidem obdormiemus, omnes tamen immutabimur in puncto temporis, in momento oculi per extremam tubam.

Canet enim & mortui resurgent incorruptibiles & nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptibilitatem & mortale hoc induere immortalitatem.

DISPOSITIO.

Mirum profecto fuerit, si non huius loci lectionem & explicationem attentissime audiamus: partim quod mysterium continet: (sumus enim alias mysteriorum indagatores solliciti, & sæpe plus quam par est inquirimus) partim quod audimus, non omnibus esse moriendum. Hoc sane plurimis esset nuntium exoptatissimum. Considerabimus itaque hæc omnia diligentissime, & tria præcipue notabimus.

1. Qui non sint morituri, sed tantum immutandi.
2. Quomodo & quando futura illa immutatio.
3. Quare illa immutatio sit necessaria.

Quæ sane omnia verè sunt mysteria, carni & sanguini abscondita: nusquam etiam reuelata in scripturis, præterquam hic, & 1. Thess. 4. v. 15. & seq.

I. Pars.

Putant simpliciores nonnulli, tum demum venturum nouissimum diem, cum omnes homines fuerint mortui,

O o 5

ideo

ideoque saepe sunt felicitati, per quem ultimus de sanctus sit mandandus, &c.

1. Ideoque Paulus nobis hic in signo mysterium pandit: quod *non omnes* sint morituri ante diem extremum. [Vbi simul hoc etiam notandum, quod utitur vocabulo *obdormitionis* sicut alias sapissime & in hoc capite & alibi.]

2. Quinam autem non sunt morituri? Quos nouissimus dies viuos est deprehensurus. Quod futurum de multis non tantum electis, sed pluribus, apud quos filius hominis vix est inuenturus fidem, ipse saluator asserit, Matt. 24. v. 12. & Luc. 16. v. 8.

Conueniunt cum his quae Paulus habet, 1. Thess. 4. vbi loquitur de his qui *reliqui sint futuri* in aduentu Domini, v. 15. & 17.

3. Quid autem futurum est de his, qui superstitis sunt mansuri? *Omnes immutabuntur*. Non morientur quidem sicut caeteri, sed immutandi sunt. Quae immutatio illis erit loco mortis.

Hoc mysterium Paulus didicit in tertio caelo: & consolationis causa nobis voluit patefacere. Erunt quoque alia hic breuiter antequam pergamus, notanda.

I. Discere possemus, quae nam mysteria sint inuestiganda, haec se quae habent fundamenta in sacris scripturis. In caeteris non indulgendum curiositati, Rom. 11. v. 33.

II. Possemus etiam explicare similitudinem illam scripturae, quod mortui dicuntur *obdormire*. De hac supra sapissime diximus, praesertim in explicatione locorum, Luc. 8. & Joan. 11.

III. Discamus ex hoc Pauli loco intelligere articulum symboli VII. in quo dicitur Christus venturus ad iudicandum *viuos & mortuos*.

Quod Pontificii ineptissime ad eos torquent, qui sint in purgatorio illo ficto, & iam dudum à nostris exploso. Viui autem hi sunt, qui nunquam sunt mortui, quod de immutatis Paulus pronuntiat loco supra citato, 1. Thess. 4. Hos cum mortuis iudicabit Christus.

IV. Ne-

IV. Ne
sicut illu
illuc capite
illuc priu
V. Quod
pellitis ma
communica
cer in tertiu
mysteria, &
Domini. Sic
7. ego non

1. Dirim
De hoc Pau
in
oculi. Q
re: quod
vix possi
&c. 2. Reg
2. Qu
hil est al
Joan. 5. v. 2
inabunt
1. Thess. 4. v
vix os vix
occlusus, q
Quando ill
tum sic im
Loc v
sua nouiss
contra Dom
2. Nullam
sua habeb
sua sunt, q

IV. Nemo cogitans de aduentu nouissimi diei exhortescat illum. quia non erit metuendus dolor mortis. At tollite capita. Instat redemptio, Luc. 21. v. 28. Hoc erit illorum priuilegium quod non est ipsis moriendum.

V. Quod Paulus se etiam connumerat his, qui sint superstites mansuri, hic & 1. Theff. 4. (vitur enim figura communicationis utrobique) patet ne ipsum quidem; licet in tertium cœlum raptum & edoctum de maximis mysteriis, aliquid certi habuisse, de tempore aduentus Domini. Sicut nec Angeli sciunt, Matth. 24. v. 36. Act. 1. v. 7. Ergo non docet nos velle calculare tempus.

II. Pars.

1. Diximus superstites immutandos. Quomodo id fiet? De hoc Paulus sic tantum nos docet, quod sit futurum, *es d' r' p' p' p'*, in puncto temporis. Et repetit idem, in momento oculi. Cætera ex historia Enoch & Eliæ licet coniectare: quod corpora sint sic immutanda, vt statum alterius vitæ possint ferre. Sicut Elias potest ferre currum igneam, &c. 2. Reg. 2. v. 11.

2. Quando id fiet? *tempore extrema tubæ* Tuba illa nihil est aliud, quam vox illa omnipotentis Domini, de qua Joan. 5. v. 28. & 1. Theff. 4. v. 16. Per quam primum resuscitabuntur mortui; quos non sunt præuenturi viuentes, 1. Theff. 4. v. 15. Idem hoc loco Paulus etiam iunxit. *Sondern es wird mit ihm ande gehen.* Mortuorum & viuorum occurfus, quando rapientur per aera, 1. Theff. 4. vers. 17. Quando illi prodituri sunt ex monumentis, tum viuorum fiet immutatio.

Loc vs. Si non ita placeat Deo, vt viuamus vsque ad diem nouissimum, sed hic moriamur: non murmuremus contra Dominum, quod non etiam nos immutare voluerit. Nullam enim ratione illius occurfus, in aduentu Domini, habebunt prærogatiuam viuentes. Simul enim viui & mortui sistentur ante Dominum. Quia autem tempora mala sunt, oremus, *veni Domine cito.* Apoc. 22. v. 20.

III. Pars.

III. Pars.

At quare necesse est, superstites illos sic immutari, an non possent viui ingredi alterius vite statum. Resp. Paulus, non posse illud fieri. Quia necesse sit vt corruptio induat incorruptibilitatem, & mortalitas immortalitatem. Per illam immutationem igitur amittunt corruptionem & fiunt immortales: sicut ceteri in sepulchris fiunt, de quibus 1. Cor. 15. v. 42.

LOCVS. Non graue sit nobis mori: quia caro nostra non potest videre regnum Dei nisi induat *ἀφθαρσίαν* quod hic absque mortis interuentu, ante nouissimum diem fieri non potest. Resurget autem *ἀφθαρτόν*, quod seminatum fuerit *φθαρτόν*. In bonum itaque nobis ista feminatio creditur.

QVÆSTIO hic oritur, quare Deus non idem hic faciat de omnibus, quod facturus est in nouissimo die: hoc est, quare non omnes immutet absque mortis interuentu? Resp. Sic placuit ipsi. In hoc acquiescamus. Ipsi enim nihil iniuste placet. Posset pascere nos absque pane: sed non vult.

F I N I S.

T H E M A LVIII.

I. Cor. 15. v. 54.

Cum autem corruptibile hoc induerit incorruptibilitatem & mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est, Absorta est mors in victoriam. Vbi tuus mors aculeus? vbi tua inferne victoria?

D I S P O S I T I O.

Dixerat Paulus supra in hoc capite, v. 50. Carnem & sanguinem regnum Dei hereditate non posse. Hanc ob causam necesse esse, vt corruptibile induat *ἀφθαρσίαν*, addidit ipse, v. 53.

Hoc

Hoc autem
toccilla
est, si a te
erudit nos d
immutione
& gloriosa e
etiam veteri
get, tractar
nit, primum
vitar, de ill
Deinde e
scipianis Pr

I tale
pibile indi
quos sup
Similis
nos super
Compe
& attrita
cienda sit
ipagna,
aerna sit
Locvs
tum permu
te. Monem
cum nemo
cum pro ill
guzilina
nem & co
Causa
Paulus e
Phil. 1. v. 23
Non pos
& facti in cor